

I. Μητρόπολη Πειραιώς: «Απαιτούμε την αποπομπή Μόσιαλου»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Έκτακτη Ιερατική Σύναξη, τηρουμένων όλων των προβλεπομένων υγειονομικών μέτρων, πραγματοποιήθηκε σήμερα Τετάρτη 29 Δεκεμβρίου 2021 στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Πειραιώς.

Μοναδικό θέμα συζήτησης ήταν ο τρόπος αντιμετώπισης της βάνουσης βλασφημίας κατά του προσώπου της Υπεραγίας Θεοτόκου από τον εκπρόσωπο της Ελλάδος στους διεθνείς οργανισμούς για την αντιμετώπιση της πανδημίας κ. Ηλία Μόσιαλου.

Ύστερα από την τοποθέτηση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ και κατόπιν διεξοδικής συζητήσεως επί του θέματος, συναποφασίστηκε η έκδοση ψηφίσματος το οποίο θα υποβληθεί στην Κυβέρνηση, στα κόμματα της

Βουλής και στον Τύπο. Στο ψήφισμα οι κληρικοί της Ιεράς Μητροπόλεως εκφράζουν την απαίτηση για «αποπομπή του κ. Η. Μόσιαλου από την εκπροσώπηση της Χώρας μας στους διεθνείς Οργανισμούς διότι δεν εκφράζει τον Ορθόδοξο λαό μας η παρουσία του στα διεθνή φόρα».

Ακολουθεί το ψήφισμα του Ιερού κλήρου της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς, Φαλήρου, Αγίου Ιωάννου Ρέντη και Δραπετσώνας.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Ίερού Κλήρου Ίερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς, Φαλήρου, Αγίου Ίωάννου Ρέντη καί Δραπετσώνας

Στόν Πειραιᾶ σήμερα 29 Δεκεμβρίου 2021 ἡμέρα Τετάρτη καί ὥρα 11 πρωϊνή στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Παναγίας Τριάδος Πειραιῶς συνήλθαμε κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς, Φαλήρου, Αγίου Ίωάννου Ρέντη καί Δραπετσώνας κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ τηρουμένων τῶν ὑγιεινομικῶν μέτρων καί προϋποθέσεων, σέ ἑκτακτη ἱερατική σύναξη μέ θέμα: «Ἀντιμετώπιση τῆς βαναύσου βλασφημίας κατά τοῦ ὑπερτίμου καί παναχράντου Προσώπου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας, διαπραχθείσης ὑπό τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐκπροσώπου εἰς τούς διεθνεῖς Ὄργανισμούς διά τήν ἀντιμετώπιση τῆς πανδημίας Καθηγητοῦ κ. Ἡλία Μόσιαλου».

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ἐτοποθετήθη δεόντως ἐπί τοῦ ἀνακύψαντος ζητήματος σοβαροτάτου ἔνεκεν τῆς Κυβερνητικῆς ιδιότητος τοῦ κ. Μόσιαλου καί γενομένης διεξοδικῆς συζητήσεως ἐκ προσώπου καί τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων καί Διαχειριστικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν Ἐνοριῶν καί καθιδρυμάτων τῆς Ἱ. Μητροπόλεώς μας συναποφασίσαμε τήν ἔκδοση τοῦ παρόντος ψηφίσματος, τό ὁποῖο καί θά ὑποβληθεῖ διά τῆς Ἱ. Μητροπόλεως στήν Κυβέρνηση, στά κόμματα τῆς Βουλῆς καί στόν Τύπο.

ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ

1. Ἡ ναύλοχος πόλη τοῦ Πειραιᾶ, τό πρῶτο λιμάνι τῆς Χώρας εἶναι μία Παναγιοσκεπάστη πόλη, ὅπως ἐπιμαρτυροῦν καί ἀποδεικνύουν τά ἱστορικῶς διακριβωμένα θαύματα τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας, πού καταγράφονται σέ ἐφημερίδες καί ἔντυπα τῆς ἐποχῆς, ὅπως τά παρουσιάζει ὁ Ἐλλογιμώτατος Πρόεδρος τῆς Φιλολογικῆς Στέγης Πειραιᾶ κ. Στέφανος Μίλεσης στό πόνημά του «Τά θαύματα τῆς

πίστεως στὸν Πειραιᾶ ὅπως καταγράφηκαν καί ἀποτυπώθηκαν ἀπὸ ἐφημερίδες καί ἔντυπα» ἐκδ. Ἀρχονταρίκι 2019, καί εἰδικώτερα τὸ θαῦμα τῆς Παναγίας «Ρόδον τὸ Ἀμάραντον» μέ τὴν ἀποσόβηση τῆς θανατηφόρου πανδημίας τῆς εὐλογιᾶς, ὅπως καταγράφεται στὴν Ἐφημερίδα ΣΦΑΙΡΑ φ. 9/3/1896 καί τῆς ἐμφανίσεως τὴν 24-25/3/1929 τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου στὸν κατάμεστο Ἰ. Ναὸ Εὐαγγελιστρίας Πειραιῶς, ὅπως καταγράφεται στίς Ἐφημερίδες ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ στὸ φ. 29/3/1929 καί ΣΚΡΙΠ στὸ φ. 29/3/1929. Ἀπειρα εἶναι τὰ θαύματα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου σέ ὅλο τὸν χριστιανικὸ κόσμον τὰ ὁποῖα ἐπιμαρτυροῦνται καί ἀποδεικνύονται. Ἀναφέρουμε δύο μόνο ἐκφαντορικὰ θαύματα, πού γνωρίζουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες. Τὴν εὕρεση τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου στὴν νῆσο τῆς Τήνου κατόπιν ὀπτασίας τῆς ὁσίας Πελαγίας, Μοναχῆς τοῦ Κεχροβουνίου τὸ 1823, πού ἐνδυνάμωσε τὸν ἀγῶνα τῆς Ἐθνεγερσίας καί τοὺς ἡρωϊκοὺς προμάχους του καί τὴν ἀποτροπὴ ἐκτελέσεως ἀπὸ τὰ ναζιστικὰ στρατεύματα τῆς Γερμανικῆς κατοχῆς τῶν κατοίκων τοῦ Ὁρχομενοῦ Βοιωτίας κατόπιν ἐμφανίσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τὴν 8/9/1943 ἐνώπιον τῶν ἐπελαυνόντων Γερμανῶν στρατιωτῶν, ὅπως οἱ ἴδιοι ἔντρομοι καί ἔμποροι ὠμολόγησαν, ἀποτρέπουσα τὴν ἐκτέλεση τῶν κατοίκων.

2. Κατὰ τὴν θεολογία τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ Πατρός ἐνυπόστατος «χαρακτήρ» τῆς ὑποστάσεώς Του κατὰ τὸν οὐρανοβάμονα Παῦλο «ἐνηνθρώπησε ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν» ὅπως εὐστοχα θεολογεῖ ὁ Μ. Ἀθανάσιος. Ἀπὸ ἄφατη ἀγάπη εἰσῆλθε στὸ χῶρον καί τὸν χρόνον, ὁ αἰδὶος καί ἄχρονος Θεὸς ἀναλαμβάνοντας τὴν ἀνθρώπινη φύσιν ὡς τέλειος ἄνθρωπος ἐκτός ἁμαρτίας γιὰ νὰ τὴν θεραπεύσει, νὰ τὴν ἀγιάσει καί νὰ τὴν θεώσει καί αὐτὸ δὲν μπορούσε νὰ ἐπισυμβεῖ ἐὰν ἐνσαρκώνετο διὰ τῆς κοινῆς τῶν ἀνθρώπων ὁδοῦ, διότι θὰ κοινωνοῦσε διὰ τῶν γονέων του στὴν πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ροπὴ πού εἶχε ἐπιμολύνει μετὰ τὴν πτώση, τὸν ἄνθρωπον. Δι' αὐτὸ καί ἀνεζήτησε Κεχαριτωμένο καί κεκαθαρμένο πρόσωπον γιὰ νὰ ἐνσαρκωθεῖ δι' αὐτοῦ ὡς τέλειος Θεὸς καί τέλειος ἄνθρωπος ἐνωμένος στὸ ἓνα πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Λόγου καί νὰ λυτρώσει τὸν κόσμον, ὡς φιλόανθρωπος. Ἐνσαρκώθηκε λοιπὸν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Ἀειπαρθένου, ἡ ὁποία τὸν συνέλαβε ἀνηδόνως καί τὸν ἐγέννησε ἀνωδύνως. Γι' αὐτὸ ἡ Ἁγία Γ' ἐν Ἐφέσῳ Οἰκουμενικῇ Σύνοδος (431) ἐδογματίσε ὅτι ἡ Θεοτόκος ἦτο ἀειπάρθενος πρὸ τοῦ τόκου, κατὰ τὸν τόκον καί μετὰ τὸν τόκον.
3. Ἡ βλασφημία τοῦ κ. Μόσιαλου μέ τὸ δημοσιευθὲν στὸ διαδίκτυο σκαρίφημα μέ τὸ ὁποῖο διακωμωδεῖ τὴν πίστη τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου δὲν ἀποτελεῖ προοδευτισμὸ διότι ἀποδεικνύει ὅτι δὲν σέβεται τὴν πίστη τῶν συνανθρώπων του, δὲν τιμᾷ τὴν ἐτερότητα, περιφρονεῖ τὴν θρησκευτικὴ ἐλευθερία τῶν συνανθρώπων του καί τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καί προβάλλει ἀκραῖον

φονταμενταλισμό και θρησκευτικό ρατσισμό διότι προσβάλλει τό όντολογικό θεμέλιο τών έκατομμυρίων χριστιανών ανά τόν κόσμο πού είναι ή εις Χριστόν πίστη ώς Θεοῦ ένσαρκωθέντος. Ασφαλώς ό Πανάγιος Δημιουργός τής ζωής και ή υπερύμνητος Θεοτόκος και Άειπάρθενος Μαρία δέν έχουν ανάγκη υπερασπίσεως διότι είναι ή ένυπόστατος Άλήθεια και ή Ζωή και δέν προσβάλλονται από τά κοάσματα τών δαιμόνων, πού εξέμεσε ό κ. Ήλίας Μόσιαλος. Δοξάζονται στους αιώνες από τά Άγγελικά τάγματα και τούς θεωμένους Άγίους και τά όλίγιστα δευτερόλεπτα του άνθρωπίνου βίου του κάθε ύβριστου και διώκτου μέσα στην αιωνιότητα είναι άπειροελάχιστες στιγμές πού σέ έμας τούς χοϊκούς φαντάζουν σημαντικές, ένω μπροστά μας εκτείνεται ό άβόλιστος ώκεανός τής αιωνιότητας. Άσχημονεί ό κ. Μόσιαλος εις βάρος τής πίστεως τών συνανθρώπων του ό δῆθεν προοδευτικός και βαθύτατα φονταμενταλιστής, αλλά λησμονεί ότι «έδόθη τοις ανθρώποις άπαξ άποθανείν και μετά ταῦτα κρίσις» στην όποία ασφαλώς δέν πιστεύει αλλά δυστυχώς γι' αυτόν και τούς όμοίους του τήν άποδεικνύει a contrario ή ύπαρξη του πνευματικού κόσμου και τά ψυχικά και μεταφυσικά φαινόμενα και τήν πιστοποιεί ή άτεγκτη αλήθεια του Πνευματικού Νόμου. Άλλωστε στό Σύμπαν επικρατεί σκέψις, νομοτέλεια και σκοπιμότης πού ανάγουν στον Αιώνιο και Άφθιτο Δημιουργό.

4. Ό κ. Ήλίας Μόσιαλος σέ τηλεοπτική του εμφάνιση στον τηλεοπτικό δίαυλο ΣΚΑΙ δήλωσε ότι διάγει σέ μία χώρα πού επικρατεί ό όρθολογισμός, αλλά ή βλάσφημη προσέγγιση του άποτελεί τήν έπιτομή του άνορθολογισμού διότι εάν ό Θεός πράγματι εισήλθε στην ιστορία όπως πιστεύει ή Έκκλησία για νά άπολυτρώσει τόν άνθρωπο και όπως άποδεικνύουν τά άπειρα θαύματα τής πίστεως επί 2000 τώρα χρόνια και οι θεωμένοι δι' Αυτού Άγιοι τών όποίων τά άδιαλώβητα σκηνώματα επί 100ετίες υπερβαίνουν δι' Αγίου Πνεύματος, τήν κυτταρική σήψη και φθορά δέν θά ακολουθοῦσε τήν εφάμαρτη κοινή όδό τών ανθρώπων όπου κυριαρχεί τό ζευγος ήδονής-όδύνης αλλά τήν δι' Άειπαρθένου γέννηση, τήν όποία άπήλλαξε τής πρόσ άμαρτίαν ροπής διά τής έπελεύσεως και έπιδημίας του Παναγίου Πνεύματος. Εάν όμως όπως πρόδηλα πιστεύει ό κ. Μόσιαλος δέν ἦταν Θεός ό γεννηθείς, τότε αυτός ό «μεγαλοφυής» γιατί ασχολείται μέ κάποιον άνύπαρκτο. Γιατί δέν ασχολείται λ.χ. μέ τόν Δία ή τόν Βάαλ, μέ τόν πιθηκόμορφο Χανουμάν ή τόν έλεφαντόμορφο Γκανόσα; Τήν ίδια στιγμή μέσα στην πρόδηλη άγνωσία του ό κ. Μόσιαλος προσβάλλει και τήν θρησκεία του Ισλάμ διότι τό υπερύμνητο πρόσωπο τής Ύπεραγίας Θεοτόκου, έξιδιασμένως τιμάται ως Άειπάρθενος σέ πολλά έδάφια του Κορανίου. Σέ δέκα τρία κεφάλαια αναφέρεται ή Ύπεραγία Θεοτόκος Μαρία μέ έξόχως τιμητικόν τρόπον σαν άσπιλος παρθένος στην σούραν (Οι Προφήται 21:91), «εις δέ τήν Άσπιλον Παρθένον ένεφυσήσαμεν τό Πνεῦμα ήμῶν», σαν έναρετος μήτηρ του

Ἰησοῦ στήν σούραν (Ἡ Τράπεζα 5:79) «ή δέ μήτηρ αὐτοῦ (Μεσσίου) ἦτο ἐνάρετος» σάν Ἀγνή πάσης κηλίδος μεταξύ ὅλων τῶν γυναικῶν, στήν σούρα (Ὁ οἶκος Ἑμράν 3:37) «Καί εἶπεν ὁ ἄγγελος Μαριάμ ὁ Κύριος σου ἐξέλεξέ σε καί ἐτήρησέ σε ἀγνήν πάσης κηλίδος μεταξύ ὅλων τῶν γυναικῶν». Αὐτό μᾶλλον τό ἀγνοεῖ ὁ «παντογνώστης» κ. Μόσιαλος. Εὐχόμεθα εἰλικρινῶς, νά μήν το ἀντιληφθοῦν οἱ ὁμοιοπαθεῖς πρός αὐτόν φονταμεταλιστές τοῦ Ἰσλάμ...

5. Τό τραγικό τῆς ὑποθέσεως τῆς συγκεκριμένης βλασφημίας ἔγκειται στό γεγονός ὅτι ὁ συγκεκριμένος κ. Μόσιαλος, ὡς καθηγητής πολιτικῆς τῆς Ὑγείας, διδάσκων σέ Οἰκονομικό Πανεπιστήμιο, δίδει ἱατρικές συμβουλές γιά τήν πανδημία (!!!) δέν εἶναι ἕνας ἰδιώτης μέ τόν ὁποῖον διαφορετικά θά ἀσχολούμεθα, ἀλλά κατ' ἐπιλογὴν τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Χώρας ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος στούς διεθνεῖς Ὄργανισμούς Ὑγείας γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς πανδημίας καί ἐνταῦθα ἐγείρεται τό ζήτημα τῆς προσβολῆς τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος διά τοῦ εὐτελισμοῦ τῆς ἀναγνωριζομένης συνταγματικῶς ἐπικρατοῦσης θρησκείας στό ἄρθρο 3 καί τῆς προσβολῆς τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας τοῦ ἄρθρου 13 ἀπό κρατικό λειτουργό τῆς Κυβέρνησης. Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία συνταγματικῶς ἀναγνωριζομένη καί μέ τό κανονιστικό καί διαπιστωτικό περιεχόμενο τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Συντάγματος ἀποτελεῖ ταυτοτικό καί συστατικό στοιχεῖο τοῦ Ἑθνους, ὅπως καταδεικνύεται ἀπό τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 καί ἐπομένως ὁ κ. Μόσιαλος ἔχοντας τήν ιδιότητα τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Χώρας καί τοῦ κρατικοῦ λειτουργοῦ προσέβαλε βάνανυσα τό ἰσχύον Σύνταγμα καί κατά ταῦτα μετέφερε τήν προσωπική του εὐθύνη στό ἐπιλέξαντα αὐτόν κ. Πρωθυπουργό, ὁ ὁποῖος ὀφείλε ἤδη ἀναλαμβάνων τήν πολιτική εὐθύνη τῆς ἐσφαλμένης ἐπιλογῆς του καί κηδόμενος τοῦ Συντάγματος τῆς Χώρας, νά τόν ἔχει ἀποπέμψει, ἀλλά δυστυχῶς διά τοῦ Κυβερνητικοῦ ἐκπροσώπου τόν ἐκάλυψε μέ φαιδρά αἰτιολογία.
6. Ἐάν εἶχε ὑβριστεῖ ἀπό τόν κ. Μόσιαλο ὁ Ἰουδαϊσμός ἢ εὐθέως τό Ἰσλάμ διότι ἐκ τῆς ἀγνωσίας του ἐξύβρισε καί τό Ἰσλάμ διά τῆς βλασφημίας του, εἴμεθα θέβαιοι ὅτι θά εἶχε ἤδη ἀποπεμφθεῖ ἀπό τῆς δημοσίας θέσεώς του καί ἐκ τῆς πανεπιστημιακῆς του ἔδρας, καί ὁ Παγκόσμιος Ἰουδαϊσμός θά τόν εἶχε ἤδη προγράψει. Ἐάν ὁ κ. Μόσιαλος ἔχει τήν τόλμη λοιπόν, ὡς ὀρθολογιστής ὅπως δηλώνει, νά προβεῖ σέ μία ἀνάλογη πρόκληση εἰς βάρος τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ ἢ τοῦ Ἰσλάμ ἢ νά δηλώσει ὅτι κατά τήν γνώμη του οἱ θρησκευτικές αὐτές παραδοχές εἶναι ἡ ἐπιτομή τοῦ ὀρθολογισμοῦ. Ἀναμένομε.
7. Τό θέμα πέραν τῶν ἀνωτέρω ὅπως εὐστοχα δήλωσε ὁ Ὑπουργός κ. Ἀδωνις Γεωργιάδης ἔχει καί ἐξαιρέτως πρακτικό ἀντίκτυπο στήν προσπάθεια τῆς Κυβέρνησης νά προωθήσει τόν ἐμβολιασμό κατά τῆς πανδημίας διότι ὁ κ. Μόσιαλος πλέον γιά ὅλους τούς Ὀρθοδόξους πολίτες τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἀμεταμέλητος καί ἐμμονικός ὑβριστής τῆς Θεοτόκου, προκαλεῖ

ἀποτροπιασμό καί δέν μπορεί νά συμβουλευεί κατά τῆς πανδημίας καί ἐπομένως ἡ μή ἀντικατάστασή του ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Κυβέρνηση ὑπονομεύει ἡ ἴδια τήν προσπάθειά της.

8. Διαμαρτυρόμεθα διά τήν κατ' ἐντολή τοῦ Πρωθυπουργοῦ κάλυψη τοῦ ὕβριστοῦ ἀπό τόν Κυβερνητικό ἐκπρόσωπο κ. Οἰκονόμου μέ τήν νομική ἀστειότητα τοῦ δῆθεν διαχωρισμοῦ δημοσίου καί ιδιωτικοῦ βίου τῶν κυβερνητικῶν ὀργάνων καί δηλώνομε ὅτι δέν θά λησμονήσουμε αὐτή τήν πρόκληση εἰς βάρος τῆς Ἀμωμήτου ἡμῶν Πίστεως.
9. Ὁ κ. Μόσιαλος διά τῆς βλασφημίας του διεκήρυξε τήν ἀθεία του καί κατά συνέπεια «ἀφόρισε» τόν ἑαυτό του τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ὕβρισας τό Πνεῦμα τό Ἅγιο. Διακηρύσσομε στεντορία τῇ φωνῇ τόν λόγο τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν Θεοῦ Παύλου, δι' αὐτόν καί διά τόν ἕτερο πού ἐπανελάβε τίς χυδαιότητες τοῦ Ταλμούδ στό κυκλοφορηθέν πρόσφατα αἰσχρό πόνημά του «εἰ τις οὐ φιλεῖ τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἦτω ἀνάθεμα, μαράν ἀθά» (Α΄ Κορ. 16,22). Στήν ὁμοειδή βλασφημία ιδιώτου πού κυκλοφορεῖ κατ' αὐτάς ἕνα χυδαίου περιεχομένου πόνημα δῆθεν μυθιστορηματικοῦ χαρακτῆρος, μέ τίς σχετικές βλασφημίες τοῦ Ταλμούδ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ πού ἐσταύρωσε ἀπό μῖσος τόν Κύριο καί τόν ἀνασταυρώνει ἔκτοτε δέν θά τοῦ κάνομε ἀρνητική διαφήμιση πού ἴσως ἐπιδιώκει, δηλώνουμε ὅμως ὅτι εἶναι ἐχθρός τοῦ Χριστοῦ καί ἐχθρός τῆς Πίστεως, μέ ὅτι αὐτό αἰωνίως συνεπάγεται.
10. Διαμαρτυρόμεθα γιά τήν ἐρώτηση πού κατέθεσε στήν Ἐπιτροπή τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως ὁ εὐρωβουλευτής τοῦ ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία κ. Στέλιος Κούλογλου ὑπερασπιζόμενος τή βλασφημία τοῦ κ. Μόσιαλου καί ἐξισώνοντας τήν φραστική καταδίκη αὐτῆς μέ τήν ἐκστρατεία φανατικῶν ἰσλαμιστῶν στά γνωστά σατυρικά σκίτσα τοῦ Γαλλικοῦ περιοδικοῦ Charlie Hebdo ἀντιστρέφοντας πλήρως τήν πραγματικότητα καί ἐμφανίζοντας τόν «θύτη» κ. Μόσιαλο ὡς δῆθεν «θύμα» ἰσχυριζόμενος ὅτι ἡ ἀνάρτησή του ἦταν «ἕνα ἀνώδυνο σατυρικό σκίτσο μέ στόχο τήν ἐνίσχυση τοῦ ἐμβολιασμοῦ». Ἐνεφάνισε τήν σύννομη ἀντίδραση στήν βλασφημία τοῦ κ. Μόσιαλου ὡς δῆθεν παραβίαση τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας στήν Ἑλλάδα!!!

Κατόπιν αὐτῶν ἐμεῖς οἱ Κληρικοί τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς, ὡς ταπεινοί θεράποντες τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος καί ἐκ προσώπου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων καί τῶν Διαχειριστικῶν Ἐπιτροπῶν τῆς Μητροπόλεώς μας ἔχοντας τήν πνευματική εὐθύνη τῆς διακονίας τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ,

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ

Τήν ἀποπομπή τοῦ κ. Ἡ. Μόσιαλου ἀπό τήν ἐκπροσώπηση τῆς Χώρας μας στούς

διεθνείς Όργανισμούς διότι δέν έκφράζει τόν Όρθόδοξο λαό μας ή παρουσία του στά διεθνή φόρα.

Διατελοῦμε έν προσευχή πρός τόν Κύριο ήμῶν Ἰησοῦ Χριστό, τόν δι' ήμᾶς σαρκωθέντα Κύριό μας καί τήν Ὑπερύμνητη Μητέρα Του καί καλοῦμε τόν πιστό λαό τοῦ Θεοῦ σέ ἔμπρακτη μετάνοια γιά τήν κατάπαυση τῆς πανδημίας στήν πατρίδα μας καί σέ όλόκληρη τήν ἀνθρωπότητα.

Τό παρόν ψήφισμα ἀναγνώστηκε καί ἐγκρίθηκε ἀπό τήν Σύναξή μας.

Ἀκολουθοῦν οἱ ὑπογραφές τῶν συμμετεχόντων κληρικῶν.

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ \(σε pdf\)](#)

